

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4SŽ/10/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010076
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012010076.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Idy Hanzelovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľa: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mýtna 1, Bratislava, zastúpený: Procházka & partners, spol. s r.o., so sídlom Búdkova 4, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/18/2012 zo dňa 03. apríla 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/18/2012 zo dňa 03. apríla 2012 z r u š u j e podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p a vec v r a c i a odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/18/2012 zo dňa 03.04.2012 odporkyňa (ďalej aj Rada) rozhodla o tom, že navrhovateľ ako účastník správneho konania č. 545-PLO/O-7146/2011 porušil povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že na programovej službe Rádio FM dňa 26.09.2011 o cca 22:00 hod. odvysielal komunikát označujúci za sponzora programu internetový magazín www.metalopolis.net, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a bol odvysielaný bez toho, aby bol rozoznateľne a zreteľne oddelený od iných častí programovej služby tak, aby nebol zameniteľný s inými zložkami programovej služby a dňa 26.09.2011 o cca 8:00 hod., 10:59 hod., 14:00 hod., 17:31 hod., 20:01 hod. a dňa 27.09.2011 o cca 9:00 hod., 10:29 hod., 12:31 hod. a 18:00 hod. odvysielal komunikát týkajúci sa filmu DOM, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a bol odvysielaný bez toho, aby bol rozoznateľne a zreteľne oddelený od iných častí programovej služby tak, aby nebol zameniteľný s inými zložkami programovej služby. Za uvedené bola navrhovateľovi podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č.

308/2000 Z.z. uložená sankcia - pokuta určená podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 497 €.

Rada svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že komunikát označujúci za sponzora programu internetový magazín www.metalopolis.net obsahoval informácie, ktoré kvalitatívne hodnotia menovaný portál v pozitívnom zmysle, pričom zdôrazňovali jeho územný rozsah. Expresívnymi výrazmi, príznačnými pre reklamu, bola zdôrazňovaná výnimočnosť portálu. Inštitúty reklamy a sponzorovania sú odlišné a samostatné. Sponzorské odkazy nemôžu obsahovať typické reklamné prvky. Zo zvukových prostriedkov, ktoré odzneli na začiatku komunikátu nebolo zrejmé, že oddeľujú vysielanie s komerčným obsahom od vysielania s redakčným obsahom. Reklamný jingel musí byť prepojený s reklamou takým spôsobom, že bude s reklamou asociovať a bude používaný výlučne na tento účel. V rozhlasovom vysielaní bude takéto prepojenie naplniteľné vysielaním totožných oddeľovacích prostriedkov pre vysielanie reklamy a to pre celú vysielanú programovú zložku. Obsah komunikátu informujúceho o filme DOM upriamoval pozornosť a podporoval záujem o uvedený film. Bol redakčne vopred pripravený, obsahoval autentické zvukové úryvky z predmetného filmu, informáciu o dátume začatia premietania filmu, sprievodné informácie o hereckom obsadení hlavných postáv a informáciu kvalitatívne hodnotiacu predmetný film v pozitívnom zmysle. Takéto obsahové a formálne spracovanie komunikátu je charakteristické práve pre reklamné oznámenia propagujúce nové filmy. Výrazové prostriedky charakteristické pre reklamu nepochybne upriamovali pozornosť recipienta na daný film. Svojím obsahom a spôsobom spracovania komunikáty pôsobili jednoznačne propagačne.

II.

Proti uvedenému rozhodnutiu odporkyne podal včas odvolanie - opravný prostriedok navrhovateľ a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/18/2010 zo dňa 03.04.2012 zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania poukázal na to, že je to výlučne odporkyňa, kto disponuje rozhodovacími právomocami v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. a že Kancelária Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len Kancelária) žiadanými rozhodovacími právomocami nedisponuje a poukázal na rozsudky najvyššieho súdu sp. značka 2Sžo/73/2010 zo dňa 20.10.2010 a sp. značka 5Sžo/28/2011 zo dňa 29.09.2011.

Na konanie podľa zákona č. 308/2000 Z.z. sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) musí rozhodnutie obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Bez týchto náležitostí je rozhodnutie postihnuté vadou, spočívajúcou v absencii jedného z pojmových znakov rozhodnutia. Zo zápisnice z hlasovania odporkyne zo dňa 03.04.2012, ktoré sa týkalo hlasovania odporkyne o napadnutom správnom rozhodnutí vyplýva, že odporkyňa rozhodla len o výroku napadnutého správneho rozhodnutia, pričom o ostatných pojmových náležitostiach rozhodnutia nerozhodla. Kancelária nie je subjektom disponujúcim rozhodujúcimi právomocami v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. Tým, že odporkyňa nerozhodla o dvoch z troch podstatných náležitostí napadnutého správneho rozhodnutia, zaťažila svoje konanie vadou majúcou vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, čo súčasne zakladá dôvod pre jeho zrušenie podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Účastník konania má zákonný nárok na to, aby bol zaviazaný iba takým rozhodnutím, o ktorom v celom jeho rozsahu základných náležitostí, rozhodol oprávnený orgán a na to, aby tento oprávnený orgán dostatočne a relevantne zdôvodnil prípadné uloženie sankcie. V prípade, ak sa odporkyňa požadovanou väčšinou uznesie iba na výroku rozhodnutia, nie je tomuto zákonnému nároku účastníka konania učinené zadost'.

Navrhovateľ tiež namietal, že vo výroku napadnutého rozhodnutia absentujú konkrétne znenia komunikátov, ktorých odvysielaním malo byť porušené ustanovenie § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., teda že v skutkovej vete absentuje spôsob spáchania skutku. Zároveň podľa názoru navrhovateľa odporkyňa predmetnú vec z právnej stránky posúdila nesprávne.

Navrhovateľ tiež namietal, že Rada môže uložiť pokutu za porušenie ustanovenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. len vtedy, ak už za porušenie tohto ustanovenia vysielateľovi v minulosti uložila sankciu - upozornenie na porušenie zákona. Podľa názoru navrhovateľa táto podmienka v danom prípade nebola splnená. Odporkyňa vo svojom rozhodnutí poukázala na predchádzajúce rozhodnutia (RL/304/2001 - uložené upozornenie na porušenie zákona, RP/15/2007 - uložená pokuta vo výške 15.000,- Sk). Navrhovateľ dôvodil, že týmito sankciami boli trestané iné subjekty (Slovenský rozhlas a Slovenská televízia, ktoré zanikli v zmysle § 23 ods. 1 zákona č. 532/2010 Z.z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej len zákon č. 532/2010 Z.z.) a nie navrhovateľ. Z ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 532/2010 Z.z. vyplýva, že navrhovateľ je právnym nástupcom po Slovenskej televízii a Slovenskom rozhlase (t.j. prebral práva a povinnosti, ktoré zostali v platnosti ku dňu ich zániku), avšak z tohto ustanovenia nijako nevyplýva, že by bol nástupcom aj z hľadiska deliktuálnej zodpovednosti, alebo z hľadiska toho, že by navrhovateľovi bolo možné v budúcnosti pričítavať porušenia jeho právnych predchodcov.

Prvý komunikát, odvysielaný dňa 26.09.2011 o cca 22:00:19 hod. na programovej službe Rádio FM spĺňa všetky pojmové znaky sponzorovania podľa § 38 zákona č. 308/2000 Z.z. Z toho dôvodu v prvom komunikáte nešlo o reklamu podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., ale o sponzorovanie. To má potvrdzovať aj prepis komunikátu (str. 20 napadnutého rozhodnutia), v ktorom sa pri časovom údají 20:00:19 hod. uvádza „sponzorský odkaz“. Sponzorovanie je popri reklame jedným z druhov mediálnej komerčnej komunikácie. Teda komunikát môže byť buď reklamou, alebo sponzorovaním, ale nie oboma súčasne. V danom prípade bol prvý komunikát sponzorovaním, nie reklamou, čím je vylúčené aj porušenie § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.

Aj v prípade komunikátu o filme DOM je vylúčené porušenie § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., pretože predmetný komunikát nespĺňa pojmové znaky reklamy v zmysle § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. V tomto prípade si navrhovateľ len kreatívnou formou plnil poslanie vymedzené § 3 ods. 2 zákona č. 532/2010 Z.z., súčasťou ktorého je aj poskytovať priestor súčasným kultúrnym a umeleckým aktivitám. V predmetnom komunikáte bola nosnou pointou informácia o tom, že film DOM prichádza do kín s tým, že viac sa poslucháči dozvedia vo víkendovom vysielaní na programovej službe Rádio FM. V žiadnom prípade neodznala informácia o prevádzkovateľoch kín, čiže o možnosti, kde môžu poslucháči film zhliadnuť. Rovnako navrhovateľ v odvysielanom komunikáte nijako daný film nehodnotil. Na komunikát o tomto filme malo nadväzovať víkendové vysielanie na programovej službe Rádio FM, ktoré sa malo tomuto filmu venovať.

III.

K podanému opravnému prostriedku sa vyjadrila odporkyňa dňa 23.07.2012 a navrhla rozhodnutie č. RP/18/2010 zo dňa 03.04.2010 potvrdiť. K námietke navrhovateľa o tom, že o odôvodnení a poučení nerozhodla, uviedla, že písomné vyhotovenie odôvodnenia, resp. poučenia napadnutého rozhodnutia nie je súčasťou uznesenia o hlasovaní Rady uvedeného v zápisnici, čo má úplne logický dôvod - písomné vyhotovenie rozhodnutia totiž v deň hlasovania Rady ešte neexistovalo. Nie je reálne možné, aby Rada v deň svojho zasadnutia vypracovala rozhodnutia v úplnom znení vrátane odôvodnenia a poučenia a takto vyhotovené rozhodnutia by podpísalo všetkých 9 členov Rady v zápisnici o hlasovaní. Takáto predstava nezodpovedá rozhodovacej praxi správnych orgánov, resp. súdov a nemá oporu ani v právnom poriadku. Bežnou praxou je totiž vyhotovenie písomného znenia rozhodnutia až po zasadnutí rozhodovacieho orgánu. Obdobne správne súdy pri vyhlasovaní rozsudku neuvádzajú „náležitosť rozhodnutia - písomné odôvodnenie v plnom znení“, ale len ústne, stručne uvedú dôvody, ktoré ich k predmetnému rozhodnutiu viedli. Ústne odôvodnenie si mohol vypočúť aj navrhovateľ na predmetnom zasadnutí Rady, nakoľko zasadnutia Rady sú verejné. Písomné vyhotovenie rozhodnutia zabezpečuje Kancelária Rady, ktoré však nie je výsledkom jej rozhodovacej činnosti, ako to tvrdí navrhovateľ, ale je len jej administratívnou úlohou, ktorá Kancelárii vyplýva z § 13 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. Kancelária Rady, ako podporný aparát Rady však pri plnení tejto administratívnej úlohy postupuje výlučne podľa pokynov Rady, teda do písomného vyhotovenia odôvodnenia rozhodnutia premietne

dôvody, ktoré viedli Radu k prijatiu daného rozhodnutia. Je teda zrejmé, že rozhodnutím Rady je nielen výrok napadnutého rozhodnutia, ale aj jeho odôvodnenie. Poučenie nie je prejavom rozhodovacej činnosti správneho orgánu, ale je povinnou náležitosťou rozhodnutia vyplývajúcou zo správneho poriadku, resp. iných právnych predpisov. Rada o poučení nerozhoduje, ale je ho povinná uviesť vo svojom rozhodnutí ex offio.

K námietke neurčitosti a nekonkrétosti skutkovej vety napadnutého rozhodnutia odporkyňa uviedla, že výroková časť rozhodnutia obsahuje miesto spáchania deliktu (programová služba Rádio FM), čas spáchania deliktu (deň 26.09.2011 o cca 22:00 hod., deň 26.09.2011 o cca 8:00 hod., 10:59 hod., 14:00 hod., 17:31 hod., 20:01 hod. a deň 27.09.2011 o cca 9:00 hod., 10:29 hod., 12:31 hod. a 18:00 hod.), spôsob spáchania deliktu (odvysielanie predmetných komunikátov) a správny delikt (naplnenie definície reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., t.j. porušenie § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.). Údajmi uvedenými vo výroku napadnutého rozhodnutia je presne a jednoznačne špecifikované, akým konaním a v akom čase došlo k porušeniu predmetnej povinnosti a je teda celkom jasne určený aj skutok, ktorým navrhovateľ porušil svoje zákonné povinnosti.

Rozhlas a televízia Slovenska vznikla zlúčením Slovenského rozhlasu a Slovenskej televízie. Táto inštitúcia je definovaná totožne, ako boli definované pôvodné verejnoprávne inštitúcie. Z ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 532/2010 vyplýva, že inštitúcia navrhovateľa je v pozícii generálneho sukcesora svojho právneho predchodcu. Povinnosť dodržiavať ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z. existovali aj pred vznikom inštitúcie navrhovateľa, pričom jeho právny predchodca bol nimi viazaný. Pokiaľ niektorú z týchto povinností právny predchodca navrhovateľa porušil, niesol za takéto konanie deliktuálnu zodpovednosť, ktorá v rámci generálnej sukcesie prechádza na právneho nástupcu, teda navrhovateľa. Inštitúcia navrhovateľa je teda plnohodnotným nástupcom do práv a povinností Slovenského rozhlasu aj pokiaľ sa týka vysielania jeho programových služieb. Pritom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Sžhu/2/2008 zo dňa 26.10.2010. Aj v oblasti dohľadu nad vysielaním, retransmisiou a audiovizuálnymi službami na požiadanie je v odôvodnených prípadoch možné a účelné sankcionovať právneho nástupcu subjektu, ktorý sa správneho deliktu dopustil. Pri možnej aplikácii tohto inštitútu je nutné skúmať či sú naplnené dve základné podmienky a síce, že subjekt, ktorý sa správneho deliktu dopustil zanikol a zároveň existuje právny nástupca, ktorý pokračuje v aktivitách právneho predchodcu. V prípade správnych deliktov podľa zákona č. 308/2000 Z.z. je pri posudzovaní otázky pokračovania v aktivitách právneho predchodcu rozhodujúcim faktorom skutočnosť, či právny nástupca pokračuje vo vysielaní predmetnej programovej služby, pokračuje v poskytovaní danej retransmisie alebo v poskytovaní audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.

Sponzorovanie a odvysielanie sponzorského odkazu sú dve odlišné veci. Sponzorovanie je komplexná činnosť, ktorá presahuje samotný obsah vysielania. Sponzorský odkaz je konkrétna samostatná časť vysielania, ktorý však nemá zákonnú definíciu. Avšak v prípade, ak takýto sponzorský odkaz naplní definíciu § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. je zrejmé, že tento komunikát musí spĺňať povinnosti ustanovené pre reklamu, keďže žiadne ustanovenie zákona č. 308/2000 Z.z. neustanovuje, že by reklama, ktorá okrem iného informuje o sponzorovi programu, nemala byť reklamou, prípadne nemusela spĺňať povinnosti pre reklamu. Skutočnosť, že komunikát, ktorý zreteľne informuje verejnosť o tom, kto je sponzorom programu v súlade s § 38 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. ešte neznamená, že by takýto komunikát nemohol naplniť definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., a teda musí spĺňať povinnosti viažuce sa na reklamu. Akceptovaním reklamných obsahov v rámci vysielania sponzorských odkazov by dochádzalo k obchádzaniu prísnejších pravidiel pre reklamu a to takým spôsobom, že vysielateľ by mohol vysielateľ ako sponzorské odkazy komunikáty, ktoré by mali prakticky totožný obsah ako reklamné šoty, avšak nevzťahovali by sa na ne povinnosti plynúce z § 34 ods. 1 a § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Predmetný komunikát obsahuje informácie, ktoré kvalitatívne hodnotia menovaný portál v pozitívnom zmysle, pričom zdôrazňujú výnimočnosť internetového portálu, jeho jedinečnosť. Takýto opis upriamuje pozornosť recipienta na služby portálu a pozitívne ho hodnotí. Z tohto dôvodu je zrejmé, že informácie odvysielané v predmetnom komunikáte propagovali službu sponzora programu, a teda podporovali jeho návštevnosť.

Komunikát propagujúci film DOM naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., keďže daný komunikát poukazoval na kvalitatívne hodnotenie filmu, obsahoval autentické úryvky z filmu, propagačné informácie poukazujúce na exkluzívne obsadenie hereckých úloh vo filme a informáciu o dátume začatia premietania filmu. Preto odporkyňa dospela k záveru, že predmetný komunikát mal jednoznačne komerčný obsah. Účelom ustanovenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. nie je reštriktívne obmedzovať redakčnú slobodu vysielateľa, ale oddeliť redakčný obsah od komerčného obsahu, aby bol recipient o komerčnom charaktere vysielania zreteľne informovaný, čím má byť zabezpečená rozoznateľnosť takéhoto vysielania. Zabezpečením odlišiteľnosti komerčného vysielania od ostatného vysielania sa zamedzí uvedeniu recipienta do omylu o podstate prijímaných informácií. Forma oddeľovacích prostriedkov nie je legislatívne upravená, vysielateľ si ich teda môže upraviť podľa vlastných predstáv.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 18.09.2012 po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnym vyjadrením povereného pracovníka odporkyne, ako aj s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 545-PLO/O-7146/2011, s obsahom rozhodnutia Rady č. RP/18/2012 zo dňa 03.04.2012, ako aj s obsahom zvukového záznamu a dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne zruší podľa § 250q ods. 2 O.s.p., § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p..

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 545-PLO/O-7146/2011 zo dňa 20.12.2011, ktoré bolo doručené navrhovateľovi dňa 12.01.2012. V spise je pripojený zvukový záznam vysielania rozhlasovej programovej služby Rádio FM z dní 26.09.2011 a 27.09.2011, vyjadrenie navrhovateľa k predmetnému správne konaniu zo dňa 20.01.2012, zaslanie doplneného prepisu/popisu skutkového stavu zo dňa 29.02.2012, doplnenie vyjadrenia k predmetnému správne konaniu zo dňa 12.03.2012, zápisnica zo zasadnutia Rady zo dňa 03.04.2012, zápisnica Rady o hlasovaní a napadnuté rozhodnutie Rady.

Na podklade uvedeného, v rámci prípravy pojednávania po tom, ako sa Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) oboznámil s obsahom pripojeného zvukového záznamu, bolo súdom zistené, že navrhovateľ na programovej službe Rádio FM dňa 26.09.2011 so začiatkom o 22:00:19 hod. odvysielal komunikát označujúci sponzora programu internetový magazín www.metalopolis.net, ktorý nebol rozoznateľne oddelený od iných častí programovej služby a dňa 26.09.2011 so začiatkom o 8:00:16 hod., 10:59:52 hod., 14:00:54 hod., 17:31:22 hod., 20:01:09 hod. a dňa 27.09.2011 so začiatkom o 9:00:02 hod., 10:29:43 hod., 12:31:59 hod. a 18:00:01 hod. odvysielal komunikát týkajúci sa filmu DOM, ktorý bol odvysielaný bez toho, aby bol rozoznateľne oddelený od iných častí programovej služby

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy v výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým Rada rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 1 zákona

č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 29.09.2011 o cca 22:00 hod. odvysielal v rámci programovej služby Rádio FM komunikát označujúci za sponzora programu internetový magazín www.metalopolis.net, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a bol odvysielaný bez toho, aby bol rozoznateľne oddelený od iných častí programovej služby a dňa 26.09.2011 o cca 8:00 hod., 10:59 hod., 14:00 hod., 17:31 hod., 20:01 hod. a dňa 27.09.2011 o cca 9:00 hod., 10:29 hod., 12:31 hod. a 18:00 hod. odvysielal v rámci programovej služby Rádio FM komunikát týkajúci sa filmu DOM, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a bol odvysielaný bez toho, aby bol rozoznateľne oddelený od iných častí programovej služby. Za tieto správne delikty mu odporkyňa uložila pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 497,- €.

Spornými otázkami zostali právne posúdenie vecí, procesné pochybenia v administratívnom konaní, ako aj obsah samotného rozhodnutia odporkyne, v rozsahu dôvodov namietaných navrhovateľom.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby; vo vysielaní rozhlasovej programovej služby sa použijú na oddelenie zvukové prostriedky a vo vysielaní televíznej programovej služby zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. reklama na účely tohto zákona je akékoľvek verejné oznámenie vysielané za odplatu alebo inú podobnú protihodnotu vrátane vlastnej propagácie, ktorého zámerom je podporiť predaj, nákup alebo nájom tovaru alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávatelom reklamy alebo vysielateľom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. činnosť Rady vyplývajúcu z jej poslania (odseky 1 a 2) a z jej pôsobnosti (§ 5) vykonávajú členovia rady a úlohy spojené s činnosťou rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „kancelária“).

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. úlohy spojené s organizačným, personálnym, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti rady a plnenie jej rozhodnutí vykonáva kancelária.

Podľa § 13 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. podrobnosti o činnosti kancelárie ustanovuje organizačný

poriadok kancelárie, ktorý schvaľuje Rada.

Podľa článku 2 Úlohy Kancelárie bod 2.2 Organizačného poriadku Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu Kancelária plní ďalej najmä nasledujúce úlohy:

- a) predkladá predsedovi Rady a Rade návrhy pracovného plánu Rady. Návrhy programu jednotlivých zasadnutí Rady predkladá predsedovi Rady,
- b) pripravuje podklady nevyhnutné pre plnenie pracovného plánu Rady ako aj plnenie jej úloh vyplývajúcich z príslušných zákonov,
- c) v súlade s pracovným plánom Rady, pokynmi Rady a jej predsedu pripravuje jednotlivé zasadnutia, vykonáva prijaté uznesenia Rady.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada je schopná uznášať sa, ak je na zasadnutí prítomných najmenej sedem jej členov, pričom jedným z nich musí byť predseda rady alebo podpredseda rady. Na platné uznesenie rady je potrebný súhlas najmenej päť členov rady. Rada hlasuje verejne. Tajne sa hlasuje pri voľbe predsedu rady a podpredsedu Rady.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 5 správneho poriadku v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Podľa § 2 ods. 1, 2, 3 zákona č. 532/2010 Z.z. zriaďuje sa Rozhlas a televízia Slovenska ako verejnoprávna, národná, nezávislá, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia, ktorá poskytuje službu verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „vysielanie“).

Rozhlas a televízia Slovenska je právnická osoba so sídlom v Bratislave zapísaná v obchodnom registri, ktorá vykonáva svoju činnosť najmä prostredníctvom organizačných zložiek, ktorými sú

- a) Slovenský rozhlas, prostredníctvom ktorého sa poskytuje služba verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania,
- b) Slovenská televízia, prostredníctvom ktorej sa poskytuje služba verejnosti v oblasti televízneho vysielania.

Organizačné zložky podľa odseku 2 sú samostatne hospodáriacimi vnútornými organizačnými jednotkami bez právnej subjektivity.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 532/2010 Z.z. Slovenský rozhlas a Slovenská televízia zriadené podľa doterajších predpisov sa k 1. januáru 2011 zrušujú. Rozhlas a televízia Slovenska sa k 1. januáru 2011 stáva právnym nástupcom Slovenského rozhlasu a Slovenskej televízie a preberá všetky ich práva a povinnosti, ktoré k 1. januáru 2011 zostali v platnosti.

Rozhodnutie je záväzný akt správneho orgánu, ktorý autoritatívnym spôsobom zakladá, mení alebo zrušuje práva a povinnosti účastníkov konania a ktorým sa končí správne konanie. Rozhodnutie musí byť zákonné, musí ho vydať na to príslušný orgán, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti. Rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia. Rozhodnutie odporkyne č. RP/18/2012 zo dňa 03.04.2012,

ktoré je predmetom preskúmania v tomto súdnom konaní bolo vydané v písomnej forme, obsahuje všetky podstatné náležitosti rozhodnutia, výrok, odôvodnenie, poučenie, obsahuje označenie orgánu, ktorý ho vydal, odtlačok úradnej pečiatky odporkyne a podpis predsedu Rady pre vysielanie a retransmisii, ako jej štatutárneho orgánu. Nie je dôvod pochybovať o tom, že napadnuté rozhodnutie č. RP/18/2012 zo dňa 03.04.2012 vydal orgán, ktorý by na to nebol oprávnený. Je to rozhodnutie kolektívneho orgánu, ktoré bolo vydané v písomnej forme. Rada nie je orgánom štátnej správy v klasickom ponímaní, ale je správnym orgánom sui generis. Platné rozhodnutie Rady je utvárané prejavom vôle deväťčlenného kolektívneho orgánu. Členovia Rady nemajú rovnaké postavenie ako zamestnanci iných orgánov štátnej správy s rozhodovacou právomocou zverenou im na konkrétnom úseku štátnej správy. Členovia Rady nie sú stále prítomní v sídle Rady, zasadajú v dvojtýždenných intervaloch, preto sa nemôžu podieľať na napĺňaní pôsobnosti a poslania Rady, tak ako bežní zamestnanci, a preto boli Kancelárii Rady zverené konkrétne právomoci, medzi ktoré patrí aj vykonávanie uznesení prijatých Radou a vypracovávanie písomných rozhodnutí.

Už v oznámení o začatí správneho konania č. 545-PLO/O-7146/2011 zo dňa 20.12.2011 je uvedený dôvod začatia správneho konania - komunikát označujúci za sponzora programu internetový portál www.metalopolis.net a komunikát o filme DOM, ktoré mohli naplniť definíciu reklamy a neboli rozoznatelne oddelené od iných častí programovej služby.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona č. 308/2000 Z.z. sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní - zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ďalej len zákon č. 71/1967 Zb., v znení neskorších predpisov okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zo zápisnice musí byť najmä zrejmé, kto, kde a kedy konanie uskutočňoval, predmet konania, ktoré osoby sa na ňom zúčastnili, ako konanie prebiehalo, aké návrhy boli podané a aké opatrenia sa prijali; v zápisnici o hlasovaní sa uvedie aj výrok rozhodnutia a výsledok hlasovania.

Podľa § 22 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. zápisnicu podpisujú po prečítaní všetky osoby, ktoré sa na konaní zúčastnili, a zamestnanec (člen) správneho orgánu uskutočňujúceho konanie, zápisnicu o hlasovaní všetci prítomní členovia správneho orgánu. Odopretie podpisu, dôvody tohto odopretia a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenávajú.

Podľa ustanovení správneho poriadku aj zápisnica zo zasadnutia Rady musí obsahovať všetky predpísané náležitosti. Odporkyňa na svojom zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 03.04.2012 o 9:30 hod. prijala okrem iných aj uznesenie vo veci správneho konania č. 545-PLO/O-7146/2011 voči navrhovateľovi, ktorým rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za čo mu uložila sankciu - pokutu vo výške 497,- €. Zároveň uložila Kancelárii Rady úlohou č. 12-08/326, aby vypracovala písomné vyhotovenie rozhodnutia o uložení sankcie v predmetnej veci v lehote do 03.05.2012 a aby ho následne doručila účastníkov. Rada, ako kolektívny orgán, v deň svojho rozhodovania nevypracováva písomné vyhotovenie rozhodnutia. Písomné vyhotovenie rozhodnutia vypracováva Kancelária Rady, ako jej podporný aparát, podľa pokynov Rady.

Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody námietku navrhovateľa, týkajúcu sa toho, že rozhodnutie odporkyne prijaté dňa 03.04.2012 neobsahovalo všetky podstatné náležitosti rozhodnutia už v deň jeho vyhlásenia, najvyšší súd považuje za neopodstatnenú a to i po analýze rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý bol vydaný vo veci sp. značka 2Sžo/73/2010 zo dňa 20.10.2010, keďže senát dospel k záveru, že uvedený rozsudok sa vyjadril len k činnosti Rady súvisiacej s ustálením okamihu začatia plynutia subjektívnej lehoty na vydanie rozhodnutia a to v čase, keď zákon č. 308/2000 Z.z. uvedený rozhodujúci okamih neupravoval (na rozdiel od účinnej právnej úpravy; § 64 ods. 4 zákona

č. 308/2000 Z.z.), k spôsobu a forme samotnej rozhodovacej činnosti Rady sa najvyšší súd v uvedenom rozsahu nevyjadril.

Zápisnica Rady z jej zasadnutia zo dňa 03.04.2012 obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, t.j. aj výrok opravným prostriedkom napadnutého rozhodnutia ako i výsledok hlasovania. Zákon č. 308/2000 Z.z. ani zákon č. 71/1967 Zb. nestanovujú povinnosť Rady verejne vyhlásiť rozhodnutie, vrátane jeho odôvodnenia napr. tak, ako to stanovuje Občiansky súdny poriadok v § 156 v súdnom konaní.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že v rozhodnutiach o správnych deliktoch je nevyhnutné vo výroku presne vymedziť skutok, za ktorý je subjekt postihnutý. Vo výroku rozhodnutia musí byť jednoznačne určené, čoho sa páchatel' správneho deliktu dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným. Je nesporné, že vo výrokovej časti je uvedený čas spáchania správneho deliktu - 26.09.2011 o cca 22:00 hod., dňa 26.09.2011 o cca 8:00 hod., 10:59 hod., 14:00 hod., 17:31 hod., 20:01 hod. a dňa 27.09.2011 o cca 9:00 hod., 10:29 hod., 12:31 hod. a 18:00 hod., spôsob spáchania správneho deliktu - odvysielanie komunikátov, ktoré oba mali naplniť definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., ktoré boli odvysielané bez toho, aby boli rozoznatel'ne oddelené od iných častí programovej služby, miesto spáchania správneho deliktu - na programovej službe Rádio FM a samotný správny delikt - naplnenie definície reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a porušenie § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. Výroková časť rozhodnutia tak podľa názoru najvyššieho súdu exaktne popisuje konanie, ktorého sa navrhovateľ dopustil a v dôsledku ktorého došlo k spáchaniu konkrétneho správneho deliktu, za ktorý mu bola uložená sankcia.

K námietke navrhovateľa týkajúcej sa deliktuálnej zodpovednosti navrhovateľa v súvislosti s jeho právnymi predchodcami najvyšší súd poukazuje na skoršie rozhodnutie sp. značka 1Sžpu/2/2008 zo dňa 26.10.2010, ktoré sa už otázkou prechodu deliktuálnej zodpovednosti pri právnických osobách zaoberal. V nadväznosti na závery prijaté v uvedenom rozsudku senát najvyššieho súdu uvádza, že v prípade administratívneho trestania prechádza deliktuálna spôsobilosť zo subjektu právneho predchodcu na subjekt právneho nástupcu za podmienky, že nástupnícky subjekt pokračuje v aktivitách právneho predchodcu a subjekt právneho predchodcu zanikol. Navrhovateľ nepochybne komplexne pokračuje vo všetkých aktivitách svojho právneho predchodcu, ktorý sa už v minulosti dopustil porušenia § 32, § 34 citovaného zákona, za ktorý mu bola uložená sankcia - upozornenie na porušenie zákona. Právny predchodca navrhovateľa k 01.01.2011 zanikol. Cieľom administratívneho trestania je zabezpečiť, aby správanie, ktoré by malo byť potrestané, nezostalo nepotrestané a neboli tak zmarené ciele ochrany pred porušovaním zákona z dôvodu určitých zmien právnických osôb. V prvom rade je teda sankcionovaný vždy porušovateľ a v prípade jeho zániku jeho nástupca, ktorý prevzal jeho materiálne a ľudské zdroje a ktorý pokračuje v jeho celkovej predchádzajúcej aktivite. Na základe uvedeného považuje senát najvyššieho súdu túto námietku navrhovateľa za neopodstatnenú.

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. sponzorovanie na účely tohto zákona je plnenie určené na priame alebo nepriame financovanie programu, programovej služby alebo audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie s cieľom propagovať názov alebo obchodné meno, ochrannú známku, dobrú povesť, tovary alebo aktivity právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá také plnenie poskytla. Sponzorovanie nie je plnenie podľa prvej vety, ktoré poskytla právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je vysielateľom alebo poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo tento program vyrobila.

Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. ak je program alebo séria programov čiastočne alebo ako celok sponzorovaný, musí byť vysielateľom a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie zreteľne označený názvom, ak ide o právnickú osobu, obchodným menom alebo menom a priezviskom, ak ide o fyzickú osobu, ktorá plnenie poskytla, na začiatku programu a na konci programu. Vysielateľ a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie môže na začiatku programu a na konci programu namiesto označenia podľa prvej vety označiť sponzorovaný program alebo sériu programov logom sponzora alebo odkazom na výrobok alebo službu sponzora.

Podľa § 38 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. sponzor nesmie ovplyvňovať obsah sponzorovaného programu, programovej služby a audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ani čas zaradenia sponzorovaných programov, spôsobom, ktorý by mal dosah na redakčnú zodpovednosť alebo redakčnú nezávislosť vysielateľa alebo poskytovateľa audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.

Podľa § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľ a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie je povinný zabezpečiť, aby sponzorovaný program, sponzorovaná programová služba alebo sponzorovaná audiovizuálna mediálna služba na požiadanie priamo nepodporovala predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb sponzora alebo tretej osoby, a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených tovaroch či službách v týchto programoch, programovej službe alebo v audiovizuálnych mediálnych službách na požiadanie.

Podľa § 38 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. na označenie sponzora podľa odseku 2 sa vo vysielaní programovej služby primerane vzťahuje § 34 ods. 3 a 5.

Podľa § 38 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľ a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie musí zabezpečiť, aby bola verejnosť zreteľne informovaná o sponzovaní programovej služby alebo audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.

Podľa § 67 ods. 3 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 eur do 66 387 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 eur do 19 916 eur, ak porušil podmienky na vysielanie sponzorovaných programov a sponzorovanej programovej služby,

Komunikát označujúci za sponzora programu internetový magazín www.metalopolis.net obsahoval pozitívne hodnotenia tohto portálu. Uvádza sa v ňom, že je to najväčší a najkomplexnejší internetový magazín o tvrdej rockovej hudbe v Česku a na Slovensku. Z hľadiska rozlíšenia medzi reklamou a sponzorským odkazom je dôležité posúdiť obsah komunikátu. Je úlohou odporkyne posúdiť, či obsah konkrétneho komunikátu obsahuje oznam informatívneho charakteru, alebo či už ide o údaje určené k podpore predaja, nákupu alebo prenájmu výrobku alebo služieb. Dôležité sú prostriedky, ktoré v ňom boli použité a rovnako aj určité kvalitatívne hodnotenie konkrétneho produktu. V reklame je možné použiť subjektívne hodnotiace komentáre, vyzdvihovanie vlastností produktu, alebo rôznymi inými formami pozitívne reklamovaný produkt propagovať. V sponzorskom odkaze takéto výrazové prostriedky nie je možné použiť, nie je možné v ňom použiť typické reklamné prvky. Ak sa však takéto reklamné prvky vyskytnú aj v sponzorskom odkaze, je nevyhnutné takéto sponzorský odkaz právne posúdiť podľa § 38 zákona č. 308/2000 Z.z. a v prípade, že prišlo k porušeniu povinností vysielateľa, musí Rada vysielateľovi uložiť sankciu za porušenie tohto ustanovenia zákona t.j. podľa § 38 v spojení s § 67 ods. 3 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. a nie postupovať tak, ako v tomto prípade, t.j. sankcionovať vysielateľa podľa § 34 ods. 1 a § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Na podklade uvedeného prišlo zo strany odporkyne k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, čo viedlo senát odvolacieho súdu k záveru, že preskúmané rozhodnutie odporkyne zruší podľa § 250q ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vráti odporkyni na ďalšie konanie z dôvodu uvedeného pochybenia.

V tomto štádiu konania sa najvyšší súd nestotožnil ani so záverom Rady, že odvysielaný komunikát týkajúci sa filmu DOM naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., keďže v ňom boli použité také výrazové prostriedky, ktoré predmetný film pozitívne hodnotili. Komunikát informoval o novom slovensko-českom filme, obsahoval informácie o hereckom obsadení hlavných postáv, ktoré navodzovalo dojem kvalitného hereckého obsadenia a boli v ňom použité autentické výňatky z filmu. Recipient tak bol čiastočne oboznámený o obsahu filmu a o blízakom sa začiatku premietania v kinách. Podľa názoru senátu najvyššieho súdu sa Rada dostatočne nevysporiadala so zákonným poslaním Slovenského rozhlasu a aj s úlohami jeho právneho nástupcu Rozhlasu a televízie

Slovenska pri poskytovaní vysielaného priestoru súčasným kultúrnym a umeleckým aktivitám. Predovšetkým nezodpovedala zásadnú otázku, či vysielateľ programovej služby na základe zákona, či už televíznej alebo rozhlasovej, môže odvysielat' komunikát venovaný súčasnej kultúre a umeniu venovaný napr. filmovej, divadelnej, tanečnej alebo knižnej tvorbe alebo výtvarnému umeniu bez toho, aby na jednej strane neporušil povinnosti vysielateľa pri vysielaní reklamy, na strane druhej, aby vysielateľ zároveň plnil svoje zákonné povinnosti vyplývajúce z poskytovania služieb verejnosti. (Senát poukazuje v tejto súvislosti i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. značka 3SŽ/6/2012, v ktorom súd zaujal názor súvisiaci s odvysielaním obdobného komunikátu, ktorý bol venovaný propagácii divadelného predstavenia, avšak bol odvysielaný vysielateľom televíznej programovej služby na základe udelennej licencie.)

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z obsahu pripojeného administratívneho spisu je zrejmé, že v preskúvanom konaní Rada síce v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, avšak nesprávne aplikovala príslušné ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto v tejto časti stotožnil s námietkami navrhovateľa, že odporkyňa nesprávne právne posúdila zistený skutkový stav veci a rozhodol s poukazom na vyššie uvedené tak, že napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/18/2012 zo dňa 03.04.2012 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. zrušil.

Podľa § 250r O.s.p. ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, je správny orgán pri novom prejednaní viazaný právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania, keďže v konaní mal úspech. Navrhovateľ v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p., t.j. v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku trovy konania nevyčísľil, súd preto postupujúc podľa odseku 2 § 151 O.s.p. navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, keďže z obsahu spisu iné trovy než trovy právneho zastúpenia nevyplývali.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.